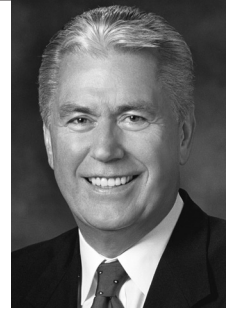

Председник
Дитер Ф. Ухдорф,
други саветник у
Првом председништву

Досегните циљ са бакљом која постојано пламти

У античкој Грчкој, тркачи су се такмичили у штафетној трци под називом *лампадегромаја*.¹ Тркачи су током трке држали бакљу у руци и прослеђивали је следећем тркачу све док последњи члан тима не би прешао линију циља.

Награду није добијао тим који је најбрже трчао него тим који би први стигао до циља са бакљом која је постојано пламтела.

У томе се крија важна лекција, лекција којој поучавају древни и савремени пророци: иако је важно започети трку, још важније је завршити је са бакљом која пламти.

Соломон је добро кренуо

Велики цар Соломон је пример некога ко је добро кренуо. Када је био млад, “љубљаше Господа, ходећи по уредбама оца својега Давида” (1. књ. о царевима 3:3). Бог је био задовољан њиме и рекао је: “Ишти што хоћеш да ти дам” (1. књ. о царевима 3:5).

Уместо да тражи богатство или дуг живот, Соломон је тражио “срце разумно да може судити народу твојему и распознавати добро и зло” (1. књ. о царевима 3:9).

Господ је био толико задовољан тиме да је благословио Соломона не само мудрошћу него и неизмерним богатством и дугим животом.

Иако је Соломон био заиста врло mudar и учинио много тога доброг, није завршио добро. Нажалост, касније у животу, “Чињаше Соломон што беше зло пред Господом и не хођаше сасвијем за Господом” (1. књ. о царевима 11:6).

Завршетак наше личне трке

Колико пута смо започели нешто а нисмо завршили? Дијету? Вежбање? Обавезали се да ћемо свакодневно читати Света писма? Одлучили да будемо бољи ученици Исуса Христа?

Колико често доносимо одлуке у јануару и одлучно их спроводимо неколико дана, неколико недеља, или чак неколико месеци да бисмо у октобру схватили да је пламен наше посвећености тек нешто више од хладног пепела?

Једног дана наишао сам на духовиту слику пса који лежи поред папира који је исцепао. Писало је: “Потврда за пса о завршеној обуци из послушности.”

И сами смо такви понекад.

Имамо добре намере, кренемо добро, желимо да будемо најбољи што можемо. Али, на крају, своје одлуке поцепамо, одбацимо и заборавимо на њих.

У људској природи је да се спотичемо, падамо и

понекад желимо да одустанемо од трке. Али, као ученици Исуса Христа, обавезали смо се да ћемо не само почети трку, него је и завршити - и то са бакљом која постојано пламти. Спаситељ је обећао својим ученицима: "Али који претрпи до краја благо њему" (Матеј 24:13).

Дозволите ми да парафразирам оно што је Спаситељ обећао у наше време: Ако држимо Његове заповести и стигнемо до циља са бакљом која постојано пламти, имаћемо вечни живот, што је највећи од свих дарова Божјих (видети УИЗ 14:7; такође видети 2. Нефи 31:20).

Светло које никад не ишчезава

Понекад смо, после спотицања, неуспеха, или чак одустајања, обесхрабрани и верујемо да је наше светло нестало и да је наша трка изгубљена. Али ја сведочим да светло Христово не може да се угаси. Оно сија у најмрачнијој ноћи и поново ће обасјати наше срце само ако га окренемо ка Њему (видети 1. књ. о царевима 8:58).

Без обзира на то колико често и колико далеко падамо, Светло Христово увек јарко пламти. Па чак и у најмрачнијој ноћи, ако закорачимо ка Њему, Његово светло ће прожети сенке и поново запалити наше душе.

Ова трка следбеништва није спринт него маратон. И није толико важно колико брзо идемо. У ствари, једини начин на који можемо изгубити трку јесте да на крају попустимо или одустанемо.

Докле год устајемо и настављамо да идемо према нашем Спаситељу, побеђујемо у трци са нашим бакљама које пламте.

Јер бакља нема ништа са нама или оним што чинимо.

Она се односи на Спаситеља света.

А то је Светло које никада неће ишчезнути. То је Светло које обузима таму, исцељује наше ране и пламти чак и усред најдубље туге и недокучиве таме.

То је Светло које превазилази разумевање.

Молим се да свако од нас заврши пут којим је кренуо. А уз помоћ нашег Спаситеља и Откупитеља, Исуса Христа, радосно ћемо стићи до циља и то са бакљама које пламте.

НАПОМЕНА

1. *Harpers Dictionary of Classical Antiquities* (1898), "Lampadedromia," www.perseus.tufts.edu/hopper. Паузанија описује другачију трку са бакљама у којима носиоци бакљи, вероватно по један из сваког племена, нису предали своју бакљу. Али као и у *лампадегромији* победник је био први који је завршио трку са бакљом која је постојано пламтела.

ПОУКА ИЗ ОВЕ ПОРУКЕ

Размотрите идеју да подстакнете оне које поучавате да размисле о томе на којој су етапи своје животне трке. Да ли њихове бакље јарко горе? Можете прочитати реченицу у којој се каже да је Христово светло оно "Светло које обузима таму, исцељује наше ране и пламти чак и усред најдубље туге и недокучиве таме." Затим размислите о томе да поразговарате са онима које поучавате о томе како је Христово светло утицало на њихове животе у прошлости и како сада утиче на њихове животе.

МЛАДИ

Гориво за бакљу: искушење од 30 дана

Млади у Цркви који воде ужурбане животе, лако могу запасти у колотечину, поготово у вези са духовним стварима. Читамо Света писма, молимо се и богослужимо на исти начин скоро сваки дан, и онда се запитамо зашто смо упали у духовну рецесију.

Један од најбољих начина да одржавамо своју духовну бакљу у пламену јесте да се постарамо да имамо смислена духовна искуства. Али, то је лакше рећи него учинити, па ево предлога који ће вам помоћи да и даље духовно напредујете: Размислите о активности у вези са доктрином коју никада нисте спроводили раније (или готово никад) и одлучите да је спроводите свакога дана месец дана. Можете почети скромно, јер ћете открити да је малу промену лакше претворити у трајну навику. Чињење онога што нас изводи из наше духовне зоне комфора може захтевати више вере и труда са наше стране, али када то чинимо, позивамо Светог Духа да буде са нама, и показујемо већу веру у Небеског Оца и жељу да Му се приближимо. За почетак, ево неколико идеја:

- Поставите циљ да се молитe ујутро и увече. Трудите се да се молитe наглас.
- Пробудите се 15 минута раније и читајте Света писма пре школе.
- Читајте говоре са прошле генералне конференције.
- Поставите на друштвене мреже неки стих из Мормонове књиге.
- Слушајте химне или црквену музику уместо музике коју обично слушате.

Учините своју бакљу блиставијом

Некада давно у Грчкој одржавала се трка у којој су тркачи држали запаљене бакље. Победник је био онај ко би целу трку трчао са бакљом која је постојано пламтела. Председник Ухдорф каже да је живот попут те трке. Бакља коју ми носимо је Светло Христово. Када се трудимо да будемо попут Исуса Христа, чинимо да наше бакље пламте бљештавије.

Шта можете учинити да бисте били попут Исуса и учинили своје бакље блиставијима? Изаберита са списка који следи:

Смешити се некоме ко изгледа усамљено или га поздравити

Љутити се на некога

Водити рачуна о свом телу

Подсмевати се брату или сестри

Послушати пророка

Одустати када направите грешку

Помоћи некоме

© 2015 by Intellectual Reserve, Inc. Сва права су задржана. Штампано у Немачкој. Одобрење за енглески језик: 6/15. Превод одобрен: 6/15. Наслов оригинала: *First Presidency Message, October 2015*. Serbian. 12590 202

Вера, породица, помоћ

Божанске особине Исуса Христа: Испуњен милосрђем и љубављу

Уз молићву и проучиће овај материјал и изражиће да сазнаје шта да подели. Како ће разумевање Ћасијељевих божанских особина увећати вашу веру у Њега и блајословије оне о којима бринеће преко кућног поучавања? За више информација, посејиће reliefsociety.lds.org.

Ово је део серије Порукa за кућно поучавање које говоре о Ћасијељевим божанским особинама.

Водич за Света писма дефинише милосрђе као “најузвишенију, најплеменитију, најјачу љубав” (“Милосрђе”). То је чиста љубав Исуса Христа. Када учимо о Исусу Христу и настојимо да постанемо попут Њега, почећемо да осећамо Његову чисту љубав у нашим животима и бићемо подстакнути да волимо друге и служимо им као што би Он то чинио. „Милосрђе је стрпљење са неким ко нас је изневерио,” рекао је председник Томас С. Монсон. “То је опирање пориву да се лако увредимо. Прихватање слабости и мана. Прихватање људи онаквима какви заиста јесу. Тражење особина изван физичког изгледа које не ишчежавају временом. Опирање пориву да се други сврставају по категоријама.”¹

Из Мормонове књиге сазнајемо велику истину да се молимо Оцу свом снагом срца, да се испунимо оном љубављу коју је Он подарио свима онима који су прави

следбеници Сина Његовог, Исуса Христа, да постанемо синови Божји. Да када се Он појави, будемо попут Њега јер ћемо Га видети онаквог какав јесте, да можемо имати ту наду, да можемо бити очишћени баш као што је Он чист (видети Морони 7:48).

Додатни стихови

Јован 13:34-35; 1. Коринћанима 13:1-13; 1. Нефи 11:21-23; Етер 12:33-34

Из наше историје

Једна сестра која је недавно остала удовица била је захвална за кућне учитељице које су туговале са њом и тешиле је. Написала је: ‘Очајнички ми је био потребан неко коме сам могла да се обратим; неко ко ће ме саслушати. . . . А оне су слушале. Тешиле ме. Плакале са мном. И грлиле ме. . . [и] помогле ми да савладам дубоки очај и депресију који су ме мучили у тим првим месецима усамљености.’

“Друга жена је говорила о својим осећањима када је била

прималац искреног милосрђа кућне учитељице: “Знала сам да сам за њу била више од броја у евиденцији извршених посета. Знала сам да брине за мене.”²

Попут тих сестара, многи свеци последњих дана широм света могу потврдити истинитост ове изјаве председника Бојда К. Пакера (1924–2015), председника Већа дванаесторице апостола: “Како је утешно знати да без обзира где [породица може] отићи, у Цркви их чека породица. Од тренутка када стигну, он ће припадати већу свештенства, а она ће припадати Потпорном друштву.”³

НАПОМЕНЕ

1. Thomas S. Monson, “Charity Never Faileth,” *Liahona*, нов. 2010, стр. 124.
2. *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), стр. 119–120.
3. *Daughters in My Kingdom*, стр. 87.

Размислите о следећем:

Како је Христ савршен пример љубави и милосрђа?